

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 lit. f) i art. 11 dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych, zmienionej dyrektywą 2007/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązują one podmiotu dokonującego importu równoległego wyrobu medycznego, takiego jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, opatrzonego oznakowaniem CE i poddanego procedurze oceny zgodności w rozumieniu wskazanego art. 11, do przeprowadzenia ponownej oceny w celu poświadczenia zgodności informacji pozwalających na jego zidentyfikowanie, które to informacje ów podmiot dodał na etykiecie tego wyrobu, w celu wprowadzenia go do obrotu w państwie członkowskim przywozu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 4.4.2016.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 1 grudnia 2016 r. – Komisja Europejska/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-152/16) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (WE) nr 1071/2009 — Wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego — Artykuł 16 ust. 1 i 5 — Krajowy rejestr elektroniczny przedsiębiorców transportu drogowego — Brak połączenia z krajowymi rejestrami elektronicznymi innych państw członkowskich]

(2017/C 030/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: J. Hottiaux, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: D. Holderer, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Poprzez brak utworzenia krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego w pełni zgodnego i połączonego z krajowymi rejestrami elektronicznymi innych państw członkowskich Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 16 ust. 1 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 5 października 2016 r. – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel/Germanwings GmbH

(Sprawa C-520/16)

(2017/C 030/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel

Strona pozwana: Germanwings GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że możliwość uniknięcia odnosi się tylko do zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności, czy również do skutków nadzwyczajnych okoliczności, mianowicie odwołania lub dużego opóźnienia?
- 2) W wypadku, gdyby Trybunał odpowiedział na pierwsze pytanie w ten sposób, że możliwość uniknięcia odnosi się do opóźnienia: jeżeli nadzwyczajne okoliczności związane są ze statkiem powietrznym wykonującym lot przesiadkowy, czy wtedy przewoźnik lotniczy wykonujący lot musi dołożyć wszelkich starań w celu zorganizowania maszyny zastępczej już w momencie wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności podczas lotu przesiadkowego, czy też może odczekać do czasu stwierdzenia, że nadzwyczajne okoliczności prowadzą do znacznego opóźnienia następnego lotu?
- 3) W wypadku, gdyby Trybunał odpowiedział na pytanie pierwsze w ten sposób, że możliwość uniknięcia odnosi się do opóźnienia: czy dokonanie rezerwacji podczartera jest niemożliwe do przyjęcia, jeżeli koszty są mniej więcej trzykrotnie wyższe od kosztów własnego lotu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1 – polskie wydanie specjalne: Rozdział 07 Tom 008 P. 10 – 16

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 5 października 2016 r. – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter/Germanwings GmbH

(Sprawa C-521/16)

(2017/C 030/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter

Strona pozwana: Germanwings GmbH.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że możliwość uniknięcia odnosi się tylko do zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności, czy również do skutków nadzwyczajnych okoliczności, mianowicie odwołania lub dużego opóźnienia?
- 2) W wypadku, gdyby Trybunał odpowiedział na pierwsze pytanie w ten sposób, że możliwość uniknięcia odnosi się do opóźnienia: jeżeli nadzwyczajne okoliczności związane są ze statkiem powietrznym wykonującym lot przesiadkowy, czy wtedy przewoźnik lotniczy wykonujący lot musi dołożyć wszelkich starań w celu zorganizowania maszyny zastępczej już w momencie wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności podczas lotu przesiadkowego, czy też może odczekać do czasu stwierdzenia, że nadzwyczajne okoliczności prowadzą do znacznego opóźnienia następnego lotu?
- 3) W wypadku, gdyby Trybunał odpowiedział na pytanie pierwsze w ten sposób, że możliwość uniknięcia odnosi się do opóźnienia: czy dokonanie rezerwacji podczartera jest niemożliwe do przyjęcia, jeżeli koszty są mniej więcej trzykrotnie wyższe od kosztów własnego lotu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1 – polskie wydanie specjalne: Rozdział 07 Tom 008 P. 10 – 16